

**การพัฒนาความสามารถการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติ
โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood**
**The Development of Thai Communicative Listening Ability for Foreign Student
by Using Multimedia Following Williams Littlewood's Idea.**

นุชจรี สังข์ทอง*

Nutjaree Sangthong

สุเทพ อ่วมเจริญ

Sutep Uamcharoen**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood 2. เปรียบเทียบความสามารถการฟังของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียและ 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนต่างชาติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมกงคล ที่มีความรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับเบื้องต้น จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood 3. แบบทดสอบความสามารถในการฟัง และ 4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t- test) แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1. บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.16/77.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย นักเรียนมีความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนเรียน 3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.74)

คำสำคัญ: บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood/ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติ

Abstract

The purposes of this research were: 1. To develop multimedia following Williams Littlewood's idea. 2. To compare students' listening ability after using multimedia. and 3. To study students' opinions toward learning by using multimedia. The samples of this research

** นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

were 12 foreign students from grade 9 -12, who were in the begining level for Thai language ability. The research instruments were 1. Lesson plans. 2. Multimedia following Williams Littlewood's idea. 3. Listening ability test. and 4. Questionnaires for students' opinion toward learning by using multimedia. The data was analyzed by percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and One Sample t-Test.

The results of the study showed that :1. The efficiency of multimedia following Williams Littlewood's idea was 76.16/77.50. 2. Students' listening ability for Thai both before and after the experiment were different by .05 significantly. After learning by using multimedia, students' listening ability was higher than before learning. 3. Students' opinions toward learning by using multimedia were at a very good level. ($\bar{X}$ = 3.79, S.D. = 0.74)

Keywords: Multimedia Following Williams Littlewood's idea/ Thai Communicative for Foreign Students

บทนำ

ภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด เพื่อใช้สื่อความหมาย ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อความหมายของคนในสังคม สามารถทำให้คนที่อยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะเข้าใจกันได้ แม้ว่าในสังคมที่ต่างเชื้อชาติก็สามารถติดต่อกันได้ โดยใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลาง (ศรีวิไล พลมณี, 2545: 14) ซึ่งนอกจากภาษาไทยจะใช้เป็นภาษาราชการเพื่อติดต่อสื่อสารกันในประเทศแล้ว ภาษาไทยยังเป็นที่สนใจของชาวต่างชาติที่ต่างต้องการเรียนภาษาไทยด้วยวัตถุประสงค์ต่างกันออกไป เช่น เพื่อใช้ในการทำงานในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับศึกษาต่อในประเทศไทย หรือเพียงแค่ต้องการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับคนไทย ในระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย

โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมงคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร English Program และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตาม นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร English Program มี

นักเรียนทั้งหมด 230 คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนต่างชาติจำนวน 150 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งการจัดการเรียนการสอนจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารในทุกวิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา พลศึกษา การงานและเทคโนโลยี ยกเว้นวิชาภาษาไทย สำหรับการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย นั้น นักเรียนแต่ละชั้นจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ห้องเรียน ได้แก่ ห้องเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยปกติ และห้องเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ โดยห้องเรียนสำหรับนักเรียนต่างชาตินี้ ทางโรงเรียนได้มุ่งหวังให้ผู้เรียนต่างชาติได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยในทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวได้เต็มความสามารถและความต้องการของแต่ละบุคคล จึงแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยอีก ชั้นเรียนละ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1. ภาษาไทยเพื่อการฟังและพูด ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านการออกเสียงภาษาไทยและความเข้าใจภาษาไทย เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

กลุ่มที่ 2. ภาษาไทยเพื่อการอ่านและเขียน เป็นห้องเรียนของนักเรียนต่างชาติที่มีความสามารถทางด้านการฟังและพูดภาษาไทยในระดับหนึ่งแล้ว จึงเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เกิดความเข้าใจภาษาไทยเพื่อใช้ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม ผลคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่างชาติในวิชาภาษาไทยกลุ่มที่ 1 ที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการฟังและพูดอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ และจากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่านักเรียนมีความรู้สึกว้าวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มีเนื้อหาเยอะ ต้องเรียนรู้คำศัพท์หรือประโยคใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษานั้นยากต่อการทำความเข้าใจและน่าเบื่อหน่าย และส่วนใหญ่ นักเรียนเพิ่งมาเมืองไทยเป็นครั้งแรก ไม่เคยเรียนและไม่คุ้นเคยกับระบบเสียงในภาษาไทยมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นคำในภาษาไทยหรือการเรียงประโยคในภาษาไทยก็ตาม ทำให้นักเรียนแต่ละคนมักยึดติดกับการออกเสียงในภาษาของตนเองและไม่สามารถฟังหรือพูดภาษาไทยที่ถูกต้องได้ จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและคิดว่าเป็นเรื่องเกินความสามารถของตน จากปัญหาดังกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่จะต้องแก้ปัญหา

นักการศึกษาท่านหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ Williams Littlewood (Littlewood, 1995: 212) กล่าวว่าความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องอาจต้องฝึกฝนเป็นเวลานาน การฟังมิใช่เป็นแต่เพียงทักษะที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น ความสามารถในการฟังยังมีความสัมพันธ์อย่างมากกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้ที่มีความสามารถในการฟังสูงมักมีแนวโน้มที่จะมีเชาว์ปัญญาสูงกว่าผู้ที่มีความสามารถในการฟังต่ำ และนักการศึกษาท่านนี้ยังได้เสนอ

ขั้นตอนในการสอนฟังเพื่อการสื่อสารไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ ได้เสนอให้มีการสอนฟังโดยใช้ภาพเพื่อสื่อความหมายและใช้เสียงประกอบเข้าไปด้วย ทั้งนี้การนำเสนอดังกล่าวประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1. การนำเสนอบทเรียนโดยใช้ภาพเป็นส่วนใหญ่ พร้อมเสียงประกอบเป็นส่วนน้อย ขั้นตอนที่ 2. การนำเสนอบทเรียนโดยลดภาพลงเป็นเพียงส่วนน้อย แล้วเพิ่มเสียงประกอบให้มากขึ้น และขั้นตอนที่ 3. การนำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังของตนเองตามลำดับความยากง่าย

จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักการศึกษา นักวิชาการและผลจากการวิจัยพบว่า บทเรียนมัลติมีเดียมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากการใช้มัลติมีเดียเป็นสื่อตามสภาพแวดล้อมทางการเรียนแบบใหม่ มีข้อดีหลายประการ เช่น สามารถจำลองการนำเสนอ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบเชิงรุกกับแบบสื่อการนำเสนอแบบเชิงรับ มีภาพประกอบและปฏิสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนควบคุมได้ด้วยตนเอง และช่วยพัฒนาการตัดสินใจอย่างมีศักยภาพ (Hatfield and Bitter, 1994: 102-115)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทยตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของบทเรียนมัลติมีเดียและมีความเห็นว่าการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังของนักเรียนต่างชาติได้ ประกอบกับสนใจในวิธีการสอนฟังเพื่อการสื่อสารของ Williams Littlewood ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติ โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood โดยการนำบทเรียนดังกล่าวมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสรุปขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้เตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนโดยการชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดคร่าวๆ ของบทเรียน ได้แก่ เรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ในการเรียน ขั้นตอนวิธีการเรียน และการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ

2. **ขั้นนำเสนอบทเรียน** เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียทั้งนี้บทเรียนมัลติมีเดียดังกล่าวจะถูกนำเสนอตามแนวคิดของ Williams Littlewood ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้ภาพเป็นส่วนใหญ่ พร้อมเสียงประกอบเป็นส่วนน้อย

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนโดยลดภาพลงเป็นเพียงส่วนน้อย แล้วเพิ่มเสียงประกอบให้มากขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว

3. **ขั้นสรุป** เป็นขั้นที่ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

ซึ่งผลจากการทดลองครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนต่างชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้เกณฑ์การหาค่า E1/E2 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520: 53)

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood

คำถามการวิจัย

1. บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่

2. ความสามารถในการฟังของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood แตกต่างกันหรือไม่

3. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood

สมมุติฐานการวิจัย

1. บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ความสามารถในการฟังของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood แตกต่างกัน

สรุปแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood โดยสามารถสรุปขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้ 1. **ขั้นเตรียม** เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้เตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนโดยการชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดคร่าวๆ ของบทเรียน ได้แก่ เรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ในการเรียน ขั้นตอนวิธีการเรียน และการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ 2. **ขั้นนำเสนอบทเรียน** เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ทั้งนี้บทเรียนมัลติมีเดียดังกล่าวจะถูกนำเสนอตามแนวคิดของ Williams Littlewood ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้ภาพเป็นส่วนใหญ่ พร้อมเสียงประกอบเป็นส่วนน้อย ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนโดยลดภาพลงเป็นเพียงส่วนน้อย แล้วเพิ่มเสียงประกอบให้มากขึ้น ขั้นตอนที่ 3 การ

นำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว และ 3. ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design หนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลัง (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 142-144)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนต่างชาติ โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมกงคล ที่มีความรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับเบื้องต้น ปีการศึกษา 2555 จำนวน 25 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนต่างชาติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมกงคล ที่มีความรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับเบื้องต้น ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 คน โดยเลือกแบบอาสาสมัคร

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติ

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1. เรื่องคำทักทายและการแนะนำตนเอง แผนการ

จัดการเรียนรู้ที่ 2. เรื่องการเรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3. เรื่องการเรียกนับจำนวน และตัวเลข แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4. เรื่องการเรียกชื่อสี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5. เรื่องการเรียกชื่อสถานที่ต่างๆ ซึ่งดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2. บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย จำนวน 5 บทเรียน ได้แก่ บทเรียนมัลติมีเดียที่ 1. เรื่องคำทักทายและการแนะนำตนเอง บทเรียนมัลติมีเดียที่ 2. เรื่องการเรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ บทเรียนมัลติมีเดียที่ 3. เรื่องการเรียกนับจำนวนและตัวเลข บทเรียนมัลติมีเดียที่ 4. เรื่องการเรียกชื่อสี บทเรียนมัลติมีเดียที่ 5. เรื่องการเรียกชื่อสถานที่ต่างๆ ซึ่งได้ประเมินคุณภาพของบทเรียนมัลติมีเดียโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. แบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 5 บทเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson Formular 20) ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ทั้งนี้มีวิธีการทดสอบการฟังของนักเรียนคือ ให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์หรือประโยค จากนั้นเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่มีความหมายตรงตามคำศัพท์หรือประโยคนั้นๆ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood แบบประมาณค่า (Rating Scale) ตาม

แบบของลิเคอร์ท์ (Likert Five Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End Form) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนในการวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัยมี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียน มัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ทั้งนี้การหาประสิทธิภาพบทเรียนคำนวณจากคะแนนของนักเรียน ทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนของนักเรียน จากแบบทดสอบภายหลังจากการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง ก่อนและหลังเรียน และประเมินความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียน มัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood โดยทดลองใช้กับนักเรียนต่างชาติชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3-6 โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมกงคล ที่มี ความรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับเบื้องต้น จำนวน 12 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood เรื่องภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนต่างชาติ พบว่า บทเรียน มัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.16/77.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75
2. ผลการศึกษาความสามารถในการฟังของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียตาม

แนวคิดของ Williams Littlewood พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาไทย ก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood นักเรียนมีความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็น ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อ และด้านประโยชน์ในการเรียน ซึ่งภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลจากการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood เรื่องภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนต่างชาติ พบว่า บทเรียนมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการพัฒนาบทเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียให้เป็นไปตามแนวคิดในการสอนฟังของ Williams Littlewood ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการนำเสนอ บทเรียน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอ บทเรียนโดยใช้ภาพเป็นส่วนใหญ่ พร้อมเสียงประกอบเป็นส่วนน้อย ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนโดยลดภาพลงเป็นเพียงส่วนน้อย แล้วเพิ่มเสียงประกอบให้มากขึ้น ขั้นตอนที่ 3.การนำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งอธิบายได้ว่าขั้นตอนทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์หรือประโยคผ่านภาพประกอบจำนวนมากจนเกิดความเคยชินและจดจำภาพนั้นในใจได้ จากนั้นแม้จะลดจำนวนภาพลง จนกระทั่งในที่สุดแม้จะได้ฟังแต่เสียงโดยไม่มีภาพประกอบอยู่เลย นักเรียนก็ยังสามารถถอดความหมายของเสียงนั้นได้อย่างถูกต้อง จะเห็น

ได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนฝึกความสามารถในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสมร ปาโท (2545) ที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมในการสร้างกิจกรรมสำหรับสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งปรากฏผลการวิจัยว่า ผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกม มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังพูดภาษาอังกฤษมากกว่าเรียนโดยไม่ใช้กิจกรรมและวิล ดันเสียงสม (2548) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อฝึกความสามารถในการฟัง ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการฟังสูงกว่าก่อนเรียน

2. จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood นักเรียนมีความสามารถในการฟังสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood โดยมีแนวคิดในการสอนฟังสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองว่า ควรใช้ทั้งภาพและเสียงในการจัดการเรียนรู้ โดยอัตราการใช้ภาพและเสียงควรอยู่ในอัตราส่วนที่ลดหลั่นกันไปตามระยะเวลาในการเรียน กล่าวคือ ในระยะแรกของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางการ

ฟังควรใช้นำเสนอภาพในอัตราส่วนที่มาก แล้วใช้เสียงในอัตราส่วนที่น้อย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ช้าๆ จนสามารถจำเป็นภาพได้ จากนั้นในระยะต่อมาจึงลดภาพให้มีอัตราส่วนน้อยลง แล้วเพิ่มเสียงให้มากขึ้น หรือใช้ภาพและเสียงให้มีอัตราส่วนเท่าๆ กัน และระยะสุดท้ายของการเรียนรู้ให้เหลือแต่การใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการใช้ภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนในการสอนฟังทั้ง 3 ขั้นตอนของ Williams Littlewood อย่างครบถ้วน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับสุชาดา ฐุสรานนท์ (2554) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การใช้แบบทดสอบการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติของวิลเลียม ลิตเติลวูด ให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood เรื่องภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนต่างชาติ พบว่านักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านนักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยในแต่ละด้านผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา นักเรียนเห็นด้วยว่า บทเรียนมัลติมีเดีย Williams Littlewood มีเนื้อหาที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ การนำเสนอเนื้อหาเป็นลำดับชัดเจนและคำศัพท์ที่ใช้ในเนื้อหามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานสำคัญและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การทักทายและแนะนำตนเอง การเรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนมีโอกาสได้พบอยู่ตลอดเวลา และในช่วง

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนผู้วิจัยได้พยายามสร้างความน่าสนใจของเนื้อเรื่องแก่นักเรียน เช่น การกล่าวถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการศึกษาเรื่องนั้นๆ การเล่าประสบการณ์ หรือซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน นักเรียนจึงเกิดความสนใจมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสติเวน ดาเรียน (อ้างถึงใน บำรุง ไตรรัตน์, 2524: 28-29) ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเตรียมตัวขั้นต้นในการสอนภาษาต่างประเทศคือการสร้างสิ่งดึงดูดใจในเรื่องที่จะเรียนแก่ผู้เรียน

ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยว่า นักเรียนพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ ทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น และนักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นการนำเสนอบทเรียนโดยดำเนินการนำเสนอบทเรียนตามแนวคิดในการสอนฟังของ Williams Littlewood ที่ประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้ภาพเป็นส่วนใหญ่ พร้อมเสียงประกอบเป็นส่วนน้อย ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนโดยลดภาพลงเป็นเพียงส่วนน้อย แล้วเพิ่มเสียงประกอบให้มากขึ้น ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง แม้ไม่มีภาพประกอบดังขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการฟังให้สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัย ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังสูงขึ้นหลังจากเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood เช่นเดียวกับสุชาติดา ฐิตานนท์ (2554) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

จากสาเหตุข้างต้นส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood อยู่ในระดับมาก

ด้านประโยชน์ในการเรียน นักเรียนเห็นด้วยว่า นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ และนักเรียนพอใจกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในขั้นตอนการนำเสนอบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอบทเรียนโดยใช้เสียงแต่เพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยได้นำเสนอบทเรียนออกมาในรูปแบบของเกมการแข่งขัน ที่มีการจับเวลา ทำให้นักเรียนเกิดความท้าทายและสนุกสนานระหว่างเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพรหม อินทยศ (2553: 241-243) ซึ่งกล่าวถึงคุณภาพของการจำไว้ว่า สามารถทำงานได้ดีในขณะที่มีความสุข จากสาเหตุข้างต้นส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood อยู่ในระดับมาก

ด้านสื่อ นักเรียนเห็นด้วยว่า การนำเสนอบทเรียนมีความน่าสนใจ การออกแบบบทเรียนมีความสวยงาม การใช้รูปภาพประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม ชัดเจน ฟังง่าย และเสียงบรรยายประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม ชัดเจน ฟังง่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ที่น่าสนใจ ไม่เบื่อหน่าย มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสมชัย ชินะตระกูล (2528) (อ้างถึงในญัฐวรรณ เฉลิมสุข, 2551: 137) กล่าวว่า บทเรียนมัลติมีเดียสามารถสร้าง สี เสียง รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนและในแต่ละขั้นตอนยังมุ่งให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นลักษณะการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในด้านของการให้ข้อมูลย้อนกลับ บทเรียนมัลติมีเดียสามารถให้ข้อมูลของผลคะแนนจากแบบ

ฝึกหัดได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับดัจแซ นาคีใหญ่ (2539) (อ้างถึงใน วรากร หงษ์โต, 2543: 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อการเรียนคือ 1. สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 2. ดึงดูดความสนใจโดยใช้เทคนิคการนำเสนอด้วยกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว แสง สี เสียงให้สวยงามเหมือนจริง 3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจง่าย 4. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์และได้รับการเสริมแรงจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที 5. ทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูง เพราะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง 6. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ และความสามารถของตนเอง บทเรียนมีความยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถเรียนซ้ำได้ตามความต้องการ 7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง 8. ผู้เรียนสามารถรับรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเสริมแรงทำลายความสามารถให้กับผู้เรียน จากสาเหตุข้างต้นส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า บทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการฟัง หลังใช้บทเรียนมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนเรียน โดยบทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนสอดคล้องกับแนวความคิดในการสอนฟังของ Williams Littlewood ที่เสนอขั้นตอนในการนำเสนอบทเรียน 3 ขั้นตอน ซึ่งมีความสำคัญเป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกัน ดังนั้นในการนำบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงขั้นตอนในการสอนฟังของ

Williams Littlewood โดยควรจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกัน จะขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือสลับขั้นตอนมิได้ ทั้งนี้หากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปหรือไม่เป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกัน จะทำให้กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไม่สมบูรณ์

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของ Williams Littlewood โดยเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และจากการสังเกตและบันทึกหลังสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น และสนุกในการเรียน ดังนั้นเพื่อการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย และไม่ยากเกินความสามารถสำหรับนักเรียนต่างชาติ ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดกิจกรรมในการสอนฟังภาษาที่สองตามแนวคิดของ Williams Littlewood ที่ได้เสนอกิจกรรมการใช้ภาษาไว้ 2 ประเภท คือ ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) และภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) โดยควรจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และควรกำหนดสถานการณ์ และบทบาทของนักเรียนไว้ด้วย เพื่อให้นักเรียนเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทของตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนมัลติมีเดีย ตามแนวคิดของ Williams Littlewood ช่วยให้ความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักเรียนต่างชาติสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อการสอนฟังของ Williams Littlewood มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการฟังของกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศได้จริง ดังนั้น จึงควรมีการนำแนว

ความคิดในการสอนฟังของ Williams Littlewood ต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนไทยที่เรียนภาษา ภาษาเกาหลี และภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐวรรณ เกลิมสุข. (2551). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนมัลติมีเดียฝึกทักษะ วิชา ศิลปศึกษา เรื่องการออกแบบตกแต่งเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความ สามารถทางศิลปะแตกต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรกร หงษ์โต. (2543). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาศิลปะกับชีวิต เรื่องการออกแบบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไล ตันเสียมสม. (2548). **การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). **พื้นฐานภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมร ปาโท. (2545). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาดา รุสราชนนท์. (2554). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Hatfield, M. and Bitter, G. (1994). A multimedia Approach to the professional Development of Teachers: A Virtual Classroom. **Technology in Professional** 6 (1): 102–115.
- Littlewood, William. (1995). **Communicative Language Teaching**. Great Britain: Cambridge.